

Як Бог
відповідає
на
МОЛИТВИ

Як Бог відповідає на МОЛИТВИ

Як ми можемо бути впевнені, що Бог відповість на наші молитви? Недостатньо просто підтверджувати свою віру в молитву. Наприклад, тисячі матерів вірили в молитву і просили Бога захистити своїх синів на полі бою, але отримали повідомлення про їхню загибель. Підтвердження нашої віри в молитву також не пояснює, чому, коли ціла нація молиться за мир, вона часто опиняється у вирі війни.

З іншого боку, є тисячі людей, які охоче свідчать, що Бог відповів на їхні молитви про безпеку їхніх дітей. Інші тисячі свідчать про дивовижний спосіб, у який Бог дав їм інші особливі благословення, про які вони просили. Тому, виходячи лише з досвіду, може здатися, що Бог відповідає на молитви одних, але не відповідає на молитви інших.

Однак це не відповідає тому, що Писання говорить нам про Бога. Біблія каже, що Він «не

дивиться на особу». Отже, має бути якась вагома причина, чому Бог відповідає на деякі молитви, а на інші — ні. Якщо ми зможемо знайти цю причину, це допоможе відновити віру тих, чії молитви, здавалося б, залишилися без відповіді.

Молитва є дуже важливою частиною християнського досвіду. Вона також широко практикується прихильниками багатьох інших релігій. Бажання молитися є визнанням нашої залежності від Вищої Сили, виразом усвідомлення того, що ми потребуємо допомоги з якогось джерела, зовнішнього і вищого за нас самих. Безсумнівно, Бог задоволений щирим бажанням усіх, хто намагається зв'язатися з Ним у молитві, бо принаймні в цьому сенсі це є визнанням Його верховної влади.

Майже універсальне прагнення молитися пояснюється тим, що спочатку людина була створена за образом Божим. В результаті гріхопадіння людини і смерті божественний образ у її характері був значно розмитий, у багатьох випадках майже стертий, проте його залишки все ще залишаються, і одним із проявів цього є

прагнення молитися. Можливо, є мільйони людей, які ніколи не моляться, проте часто відчують, що повинні це робити, і мають почуття провини, тому що не роблять цього.

Бог задоволений духом молитви з боку своїх створінь. Але чому він чує молитви одних, а молитви інших, здається, залишаються без уваги? Ісус натякає на відповідь на це питання у своїх спостереженнях про молитви книжників і фарисеїв. Вони молилися, щоб їх бачили і чули люди, пояснював Ісус, і думали, що Бог почує їх за те, що вони багато говорять. Це нагадує нам, що існують правильні і неправильні ставлення до молитви, а також правильні і неправильні методи. Багато хто може бути щирим, але їхній метод є невідповідним.

Писання також вказує, що є правильні і неправильні речі, про які слід молитися. Апостол Яків писав: «Ви просите і не отримуєте, бо просите не правильно» (Яків 4:3). Дуже важливо з'ясувати, про що ми маємо право просити Бога, щоб Він дав нам у вигляді благодаті. Ми не можемо очікувати, що проситимемо Бога про все,

що, на нашу думку, бажаємо, і що наші молитви будуть почуті.

Мета молитви

У молитві є божественна мета, і дуже важливо пам'ятати про це, якщо ми хочемо зрозуміти, чому деякі молитви залишаються без відповіді. Бог не створив молитву як засіб, щоб дізнатися, як йому слід керувати своїми справами тут, на землі. Він не чекає, що ми скажемо йому, що він повинен робити. Він має свої власні плани і цілі, і якщо ми хочемо отримати багатство його благословень, дуже важливо, щоб наші молитви були в гармонії з ними. Ми просимо неправильно щоразу, коли просимо Бога про благословення, які він не призначив нам дати.

У Святому Письмі нашу увагу привертають різні типи молитов. Найголовнішими серед них є молитви подяки. Бог, безсумнівно, радіє, коли його створіння визнають його джерелом своїх благословень і через це підносять до нього свої серця і голоси в подяці.

Є молитви поклоніння, молитви, які визнають славні риси характеру Творця — Його мудрість, справедливість, любов і силу. Бажання прославляти Бога повинно бути мотивом для більшості наших молитов.

Молитви про Боже милосердя також є доречними. Святе Письмо закликає всіх християн шукати Божого прощення своїх гріхів через молитву. Павло говорить про це як про «сміливе підходження до престолу благодаті», щоб отримати там милосердя і знайти благодать для допомоги в кожну хвилину потреби. Євреїв 4:16

Звичайно, є також молитви, які є проханнями про певні благословення або ласки від Господа. Саме вони нас зараз особливо цікавлять. Дехто молиться про здоров'я, як для себе, так і для інших. Дехто молиться про багатство. Дехто молиться про захист під час подорожі. Мільйони моляться за мир. Часто трапляється, що громадяни країн, які воюють одна проти одної, моляться за перемогу своїх армій. Ми припускаємо, що всі, хто звертається до Бога в молитві, є щирими і, звичайно, просять у Нього те,

що на той момент здається їм найважливішим. Але чи виправдовує Біблія нашу віру в те, що всі ці молитви повинні бути почуті?

Можливо, Бог відповість на молитву матері про безпеку її сина на полі бою. Або, можливо, молитви про мир у країні можуть бути почуті. Але якщо і коли такі молитви будуть почуті, це просто означає, що це відповідало Його волі. Бог має визначений план, відповідно до якого Він піклується про людський рід. Цей план не був створений для задоволення примх і бажань Його людських створінь, і жодна кількість молитов не змінить Його планів.

«Молитва змінює ситуацію», — кажуть вони, але вона не змінює Божих планів. Бог не дивиться на нас, ні на народи — навіть на Організацію Об'єднаних Націй — щоб дізнатися, які зміни він повинен зробити, щоб поліпшити умови для нас або для світу в цілому. Як мало довіри ми мали б до бога, чії думки могли б бути змінені, а плани — змінені красномовством молитов його народу!

«Нехай буде воля Твоя»

У своїх молитвах Божий народ повинен мати на першому місці в своєму розумі і серці бажання, щоб Його воля здійснилася у всіх їхніх переживаннях. Ми маємо чудовий приклад цього в особі Ісуса. У Гефсиманському саду, коли Учитель стояв перед арештом і смертю, «його охопила туга і зневіра, і він сказав їм [своїм учням]: Моє серце готове розірватися від горя... Він відійшов трохи, впав на обличчя в молитві і сказав: Отче мій, якщо це можливо, нехай ця чаша минуть мене. Однак не як я хочу, а як Ти хочеш». Матвія 26:38,39

Божа воля полягала в тому, щоб Ісус зазнав приниження і смерті як Спаситель і Визволитель людей. Ця важлива особливість божественного плану була передбачена святими пророками Старого Завіту. Ісус понад усе хотів, щоб божественна воля здійснилася, незалежно від того, що це означало для нього. Він підтвердив це пізніше, коли його мали заарештувати. Петро витягнув меч, щоб захистити свого Вчителя, який сказав йому: «Поклади меч свого в піхви: чашу,

яку дав мені Отець, чи не маю я її випити?» Івана 18:10,11

Послідовники Ісуса мають привілей страждати і померти разом з ним. Павло говорив про те, що він «розп'ятий» разом з ним, а також писав: «Вам дано заради Христа не тільки вірити в Нього, але й страждати за Нього» (Галатів 2:20, Філіп'ян 1:29). Ми покликані слідувати за Ісусом, тому ми знаємо, що Божа воля не полягає в тому, щоб позбавити нас усіх труднощів. Отже, як і в Ісуса, нашим головним турботою має бути те, щоб воля Господня виконалася в наших смертних тілах. Воля Господня може полягати в тому, щоб ми деякий час насолоджувалися певними земними благословеннями, але тягар наших молитов не повинен бути спрямований на це, а на те, щоб виконалася Його воля.

Ісус розширив цю думку, коли сказав своїм учням, що доки вони перебувають у Ньому, а Його слова перебувають у них, вони можуть просити в молитві про все, чого бажають, і це буде їм дано (Іван 15:7). Це може здатися запевненням, що ми

маємо привілей просити Бога про все, що нам спаде на думку і чого ми бажаємо. Але це не так!

Зверніть увагу на умову, яку поставив Учитель до цього твердження: «Якщо ви перебуваєте в мені, і мої слова перебувають у вас». Перебувати в Христі означає бути членом Його тіла, а Він є нашою Главою. Це означає, що Його думки стають нашими думками, а Його плани — нашими планами. Якщо наша воля таким чином повністю підкорена Богу через Христа, ми не матимемо власної волі, і наші молитви не будуть проханнями про те, чого ми хочемо, а лише про те, що гармонує з волею нашої Голови. Молячись таким чином у гармонії з волею Господа, ми можемо бути впевнені у сприятливих відповідях.

Це узгоджується з іншим висловлюванням Ісуса до своїх учнів, в якому він повідомляє нам, що Небесний Отець буде радий дати «Святого Духа тим, хто просить Його» (Лука 11:13). Бути наповненим Духом Божим означає, що Його думки домінують у нашому мисленні, а наше життя відповідає цим думкам. Тоді ми не будемо просити Бога про благословення, крім тих, які Він

обіцяв дати, і тому ніколи не буде сумнівів щодо відповіді на наші молитви.

«Нехай прийде Царство Твоє»

У відповідь на прохання учнів: «Господи, навчи нас молитися», Ісус дав їм те, що зараз широко відоме як «Молитва Господня». У цій зразковій молитві ми отримуємо вказівки щодо того, про що ми можемо молитися.

Важливою частиною цього короткого опису молитви є правильний спосіб звернення до Бога: «Отче наш, що є на небі, нехай святиться ім'я Твоє» (Лука 11:1,2). У Святому Письмі Адам названий «сином Божим» (Лука 3:23,38). Але коли він згрішив, він втратив своє синівство (), віддалившись від Бога і будучи засудженим на смерть. Діти Адама, все людство, також є чужими і незнайомими для Бога, тому вони не можуть правильно звертатися до Нього як до «Отця нашого, що на небі». Це привілей, який належить виключно тим, хто покався у своїх гріхах, прийняв Ісуса як свого особистого Спасителя і присвятив своє життя Богу, повністю віддавшись виконанню Його волі. Такі люди представлені як

ті, хто отримав Божий Дух синівства і таким чином стали Його дітьми.

Як діти Божі, вони понад усе бажатимуть вшановувати ім'я свого Отця. Тому їхнє ставлення завжди буде таким: «Нехай буде святе ім'я Твоє». Щоб належним чином вшановувати ім'я нашого Небесного Отця як святе, ми повинні звертатися до Нього в молитві так, як це описано в Писанні Ісусом. Він пояснив, що наші молитви повинні бути звернені в Його ім'я. Івана 15:16

Для цього є причина. Як члени справедливо засудженого роду людського, ми не маємо права стояти перед божественним престолом благодаті, крім як через Ісуса, нашого Заступника. В ім'я Його і завдяки заслuzі Його пролитої крові ми маємо привілей «сміливо» підходити до престолу благодаті, щоб просити прощення і всі інші благословення, які наш люблячий Небесний Отець обіцяв нам дати (Євреїв 4:16). Якщо ми належним чином шануємо Його ім'я як святе, ми ніколи не наважимося наблизитися до Нього, крім як через Ісуса.

Коли ми наслідуємо приклад Молитви Господньої, наші прохання будуть не стільки від нашого імені, скільки для благословення інших. Про це свідчить вступне прохання: «Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі». (Матвія 6:10). Відповідь на це прохання буде відповіддю на те, про що люди молилися протягом століть. Ця відповідь задовольнить законні бажання всіх людей. Вона означатиме мир, здоров'я і вічне життя для всіх, хто підкоряється праведним законам Царства Господнього.

Благословення, яких прагне людство і про які моляться мільйони, були передбачені Богом і забезпечені через Царство, яке Він обіцяв через усіх Своїх пророків. У цих обіцянках ми знаходимо багато подробиць про благословення, які будуть гарантовані людям, включаючи відновлення тих, хто помер. Ні, Бог не був байдужим до страждань людей, і Він не був глухий до їхніх криків про допомогу; і Його відповідь на їхні молитви, коли вона прийде в належний час, буде набагато більшою, ніж вони коли-небудь насмілювалися сподіватися.

Візьмемо, наприклад, матір, яка молиться за безпеку свого сина на полі бою. Вона любить його, і для неї немає нічого важливішого, ніж його безпечне повернення додому. Але він не повертається, і її першою думкою може бути те, що Бог не дбає про нього, що Він не має жалю. Як би вона почувалася інакше, якби могла повірити, що Бог підготував для нього повернення додому, набагато кращі, ніж вона могла собі уявити, коли молилася!

Як мало іноді мати знає про ті труднощі і страждання, від яких її дитина може бути врятована, заснувши навіки. Зрештою, і мати, і її син є членами вмираючої раси, і різниця між смертю на полі бою і смертю від старості є лише миттєвою, якщо порівняти її з нескінченною вічністю. Саме з цієї точки зору ми повинні навчитися розглядати тему молитви і способ, у який Бог відповідає на наші прохання.

Сам факт, що ми молимося до Бога, є визнанням нашої віри в те, що Його мудрість, сила і любов набагато перевищують наші. Однак ми часто забуваємо про це і відчуваємо, що Він не

вшанував наші молитви, оскільки не відповів на них так, як ми б хотіли, використовуючи наші мінімальні здібності. Тривалість нашого приреченого життя дуже коротка. Ми оцінюємо досягнення за тим, чи досягли вони зрілості протягом цього короткого часу, про який ми знаємо. Але ми не повинні судити про Божі діла з цієї точки зору.

Святе Письмо говорить про Бога як про того, хто «від вічності до вічності» (Псалми 41:13; 90:2). Він не має необхідності завершувати будь-яку конкретну фазу свого плану протягом нашого короткого життя, навіть якщо це стосується наших індивідуальних прохань. Якщо ми сьогодні молимося до Бога про якісь особливі благословення, які відповідають Його волі, і відповідь не приходить до завтра, або навіть післязавтра, ми не втрачаємо віри в Нього, а радіємо, коли відповідь все-таки приходить. Бог також має свої «завтра». Його дні не вимірюються годинами, бо вони є віками, і в його «завтрашньому» віці, тисячолітньому періоді Царства Христа, всі ті благословення, яких світ справедливо прагнув і про які мільйони людей

просили Бога, будуть рясно вилиті на людство. Усвідомлюючи це, люди тоді скажуть: «Це наш Бог, на якого ми чекали... ми будемо радіти і веселитися в Його спасінні». Ісаїя 25:9

«Як на небі»

Ми вже дізналися, що Бог не відповість на жодну молитву, яка не відповідає Його волі. У найбільшій з усіх молитов, Молитві Господній, цей принцип чітко викладено. Вона просить Бога про благословення для людей на землі — не про будь-які нібито добрі речі, яких вони можуть прагнути, а про речі, що відповідають Його волі. «Нехай буде воля Твоя на землі, як на небі».

Яку велику свободу Він дав нам щодо речей, що узгоджуються з Його волею! Божа воля виконується на небі, і Його метою є, щоб вона виконувалася на землі в тій же мірі. Звичайно, ми не знаємо всіх способів, якими Божа воля виконується на небі, але ми можемо бути розумно впевнені, що зло, яке зараз існує на землі, не отрує життя тих, хто перебуває в духовному світі, який ми називаємо небом.

Війна є злом, яке не узгоджується з Божою волею. Тож чи повинні ми молитися за мир? Звичайно! Дійсно, ми не можемо молитися, щоб Божа воля виконувалася на землі, як на небі, не молячись за мир. Але наші молитви за мир повинні узгоджуватися з Божим планом встановлення миру, а це є Його план щодо Царства. Він обіцяв створити Царство, встановити уряд. Ісус буде Царем у цьому уряді. «Уряд буде на його плечах», – писав Ісая, і «збільшення його уряду та миру не буде кінця». Ісая 9:6,7

Безсумнівно, Бог з розумінням ставиться до прагнення людства скасувати війну. Коли міжнародна напруга досягає високого рівня і війна здається неминучою, віруючі люди з обох сторін відчують необхідність молитися за мир. Розбіжності, які загрожують спровокувати війну, можуть бути вирішені, а можуть і не бути, але ми знаємо, що в кінцевому підсумку настане загальний і тривалий мир. Не тому, що народи нарешті знайдуть дієву формулу миру, а тому, що «Князь миру» візьме на себе правління землею і молитва «Нехай прийде Царство Твоє» буде почута.

У Святому Письмі правління Христа символізується як «гора Господня», а в Міхея 4:1-4 ми читаємо, що настане час, коли люди скажуть: «Підемо на гору Господню, до дому Бога Якова, і Він навчить нас Своїх шляхів, і ми будемо ходити Його стежками, бо Закон вийде із Сіону, і Слово Господнє з Єрусалиму. І він буде судити між багатьма народами і карати сильні народи, що далеко, і вони перекують свої мечі на лемеші, а свої списи на серпи; народ не підніме меча проти народу, і не будуть більше вчитися війні. Але кожен сидітиме під своєю виноградною лозою і під своїм фіговим деревом, і ніхто не буде їх лякати, бо так сказав Господь Саваот».

Яка чудова програма роззброєння! Це Божа програма, і коли ми молимося за мир і за роззброєння народів, давайте робити це з упевненістю, що Бог почує нас і відповість на наші молитви у гармонії зі Своєю волею, яка буде шляхом Царства. «Він припиняє війни», пророкував Давид. Псалми 46:9

«Більше не буде смерті»

Хвороби і смерть є наслідком гріха наших перших батьків і належать до зла, яке Бог обіцяв знищити. Тож чи повинні ми молитися про здоров'я і просити Господа врятувати життя наших близьких і дорогих нам людей, які, можливо, страждають від серйозних хвороб? Так, але завжди з розумінням того, що ми хочемо, щоб виконалася воля Господа, і з усвідомленням того, що, можливо, не є Його волею дарувати здоров'я і життя тим, за кого ми молимося, доки ці благословення не стануть доступними для всіх протягом тисячолітнього царства Христа.

Ми знаємо, що тоді всі хвороби будуть вилікувані. «Мешканець [у той день] не скаже: я хворий», – писав Ісая (Ісая 33:24). Описуючи деякі благословення Царства Христа, Павло писав, що Христос буде царювати, поки всі вороги не будуть покладені під Його ноги, і що останнім ворогом, який буде знищений, є смерть. (1 Коринтян 15:25,26). Коли апостол Іван у видінні побачив Царство Боже, встановлене на землі, він

зрозумів, що в результаті «не буде більше смерті, ... і не буде більше болю». Об'явлення 21:4

Коли ми молимося про здоров'я і життя, давайте усвідомлюємо значення цього великого дару, який Творець дав, щоб надати ці благословення не тільки нам і нашим близьким, але й усьому людству, яке буде шукати їх через смиренність і послух протягом тисячоліття правління Христа. Ми робимо це, коли молимося: «Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі». Матвія 6:10

«3 землі ворога»

Божі шляхи і те, що Він приготував для Своїх створінь, завжди набагато кращі за те, що може придумати людська мудрість. Ми молимося про здоров'я, захист, мир, але хто коли-небудь думав молитися про те, щоб їхні улюблені померлі повернулися до них? Але Бог у Своєму плані вийшов за межі того, про що ми наважуємося молитися. Він обіцяв повернути померлих!

Скільки матерів було розбито серцем через втрату дорогоцінного малюка. Про одну з них

згадує пророк Єремія . Її звали Рахіль. Єремія писав: «Голос почувся в Рамі, плач і гіркий плач; Рахіль плакала за своїми дітьми і не хотіла втішатися». Пророк продовжує: «Припини плакати і не плач більше, бо твоя праця буде винагороджена, каже Господь, і вони повернуться з землі ворога». Єремія 31:15,16

Смерть є найбільшим ворогом людини, і Божий план полягає в тому, щоб повернути до життя всіх, хто перебуває в «землі» смерті. Ця велика милість також включена в наше прохання «Нехай прийде Царство Твоє», бо під час Царства Христа всі, хто перебувають у своїх могилах, у стані смерті, почують голос Сина Людського і вийдуть. Іоанна 5:28,29

Відновлення життя людини апостол Петро описує як «відновлення», і він говорить нам, що після другого приходу Христа настануть «часи відновлення всього», обіцяні всіма святими пророками Божими від початку світу. Дії 3:20,21

Під виноградною лозою та фіговим деревом

Багато хто молиться про багатство або принаймні про економічну безпеку. Майже всі відчувають певний страх або невпевненість, коли стикаються з настанням старості. Чи будемо ми фінансово забезпечені, коли досягнемо віку, в якому вже не зможемо заробляти на життя? Зрозуміло, що кожен, хто вірить у Бога і вважає Його люблячим і турботливим, повинен звертатися до Нього в молитві з проханням про фінансову безпеку.

Звичайно, ми знаємо, що в світі є мільйони людей, які не мають фінансової безпеки. Є також мільйони людей, які буквально голодують і не мають належного харчування, одягу та житла. Бог любить усіх цих людей, і хоча ми були б вдячні, якби Він благословив нас більш сприятливими життєвими обставинами, чи не краще радіти з того, що Він у Своєму часі і Своїм способом дбає про всіх бідних і нужденних? Адже саме це Він обіцяв зробити!

У Божих обіцянках думка про економічну безпеку символізується ідеєю проживання під власною

«виноградною лозою» і «фіговим деревом». Пророк проголошує, що всі будуть таким чином благословенні, і Божя допомога буде настільки повною, що страх зникне, бо «ніхто не буде їх лякати». Міхей 4:4

У пророцтві Ісаї нам дається подібна впевненість щодо Божих благословень для світу в майбутньому столітті. Цей пророк Божий говорить нам, що тоді вони не будуватимуть будинки для інших, щоб ті в них жили, і не садитимуть, щоб інші їли, але люди будуть довго насолоджуватися плодами своєї праці. Вони будуть насолоджуватися плодами своєї праці навіки, якщо продовжуватимуть дотримуватися праведних законів царства, яке тоді буде правити світом. Ісая 65:20-25

Цей розділ пророцтва Ісаї вказує, що Божі благословення в той вік Царства будуть вилиті на людей у відповідь на їхні молитви. «Перш ніж вони покличуть, Я відповім; і поки вони ще говоритимуть, Я почую» (вірш 24). Досі це не було досвідом переважної більшості, тому що ще не настав час, щоб Він простягнув їм ласки, про які

вони просили, і тому що Він знає, що їхній досвід з негараздами допоможе їм оцінити благословення, які Він надасть їм протягом вічних років.

Коли царство буде встановлено, як же все зміниться. Благословення, яких прагне вмираюче людство, стануть доступними ще до того, як вони подумують про те, щоб помолитися про них. «Перш ніж вони покличуть, Я відповім». А коли вони навчатися просити Його про Його щедрість, відповіді на їхні молитви будуть настільки реальними і такими негайними, що здаватиметься, ніби вони прийшли ще до того, як прохач закінчив свою молитву. «Ще вони не домовилися, а Я вже почув». Ісая 65:24

«Наш щоденний хліб»

Відповідь на молитву «Нехай прийде Царство Твоє» включає в себе багато матеріальних благословень, про які зазвичай моляться благочестиві люди світу, але так часто не отримують. Ми радіємо, що настає час, коли ці законні матеріальні благословення почнуть литися на «всі родини землі», як Бог обіцяв

Аврааму (Буття 12:3). Тим часом варто задуматися над тим, як Бог відповідає на молитви свого посвяченого народу зараз, на молитви тих, хто має привілей звертатися до Нього як до «Отця нашого, що на небі».

Ці люди, більш за інших, продовжують молитися про прихід Божого царства. Водночас вони мають привілей просити Бога про свої нагальні щоденні потреби, оскільки Ісус навчив їх молитися: «Дай нам сьогодні наш щоденний хліб».

Це дуже помірне прохання, і коли воно висловлюється в правильному дусі, воно є визнанням того, що Господь найкраще знає, якими можуть бути наші щоденні потреби, і що ми будемо задоволені тим, що Він вважає за розумне нам дати. Крім того, для тих, хто йде по жертвувальним слідам Ісуса, важливо усвідомити, що наші духовні потреби набагато важливіші за матеріальні. Хліб у Святому Письмі використовується як символ істини, істини Євангелія, істини Слова, істини божественного плану. Бог обіцяв наситити нас цим Хлібом Життя, тому ми можемо молитися з повною впевненістю,

знаючи, що наші прохання стосуються насамперед духовної їжі, яку Він обіцяв, і тому відповідають Його волі.

«Як ми прощаємо»

«Прости нам наші провини, як і ми прощаємо тим, хто провинився проти нас». Цю частину Молитви Господньої можуть щиро промовляти лише ті, чий серця наповнені тим самим духом любові, який спонукав нашого Небесного Отця послати Свого Сина у світ, щоб Він став Спасителем і Визволителем. Ця любов забезпечує прощення грішників, які згрішили проти Бога, не підкоряючись Його законам. Він готовий пробачити нас, але тільки за умови, що ми маємо правильне ставлення серця до тих, хто грішить проти нас. Безумовно, це випробування нашу щирість.

Бог прощає Свій народ, бо вважає, що їхні адамічні недосконалості покриті цінністю спокутної крові Христа. Це означає, що той, хто молиться, є щирим віруючим у Христа, чие прийняття Христа є настільки беззастережним, що він відмовився від усього іншого, щоб

слідувати за своїм Учителем. Тільки такий може звертатися до Бога в молитві, просячи прощення в ім'я Христа.

«Визволи нас від лукавого»

«Не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого». Першою спокусою, згаданою в Біблії, була спокуса матері Єви. Вона була спокушена занепалим Люцифером через змія, щоб порушити закон Божий. Порушення Божого закону в Писанні позначається як гріх (), а слово «спокуса» використовується для опису будь-яких зусиль, заманювань або спокус до гріха. Диявол є найбільшим з усіх спокусників, і він використовує багато різних засобів, щоб представити свої гріховні спокуси тим, кого він намагається відвернути від Бога і навести на шлях неправедності.

«Бог нікого не спокушає», – писав Яків (Яків 1:13). Це означає, що ми можемо покладатися на те, що Бог не введе нас у спокусу; тому в наших молитвах ми просимо про цю впевненість.

Як надихає надію контраст із цим: «Визволи нас від лукавого». Диявол, головний ошуканець, протягом століть впливав на людей, а особливо на народ Божий, щоб відвернути їх від їхнього Творця. Результат був трагічним — світ, який значною мірою контролюється гріхом і егоїзмом, — «цей теперішній злий світ». (Галатів 1:4). Але Бог обіцяв визволити нас від «пастки птахолова» і від зла, яке птахолов породив у світі. Псалми 91:3

Божі обіцянки визволення мають особисте значення для всіх, хто слідує за Ісусом, бо вони запевняють, що сатана не зможе заманити їх у пастку чи ув'язнити (). Як окремих осіб, Бог щодня визволяє нас із сатанинських пасток помилок і гріхів. «Ангел Господній, — писав псалмист, — таборує навколо тих, хто боїться Його, і визволяє їх» (Псалом 34:7). Яка втішна обіцянка, і як ми раді, що можемо промовляти її, коли молимося: «Визволи нас від лукавого».

Існує ще більше визволення для народу Божого, для всієї Церкви Христової в «першому воскресінні», щоб царювати з Христом.

(Об'явлення 20:4,6). Ісус сказав, що ворота пекла не переможуть Його справжню церкву, і на виконання цієї обіцянки ворота пекла — стан смерті — будуть широко відкриті, і всі, хто страждав і помер з Христом, будуть звільнені від смерті і піднесені до слави, щоб царювати з Ним протягом тисячі років Його царства.

Цього славного визволення церква чекала протягом усіх століть нинішньої Євангельської епохи. Справжні учні Христа знали, що це визволення не настане, поки він не повернеться. Павло знав це і написав, що для нього приготовлена корона праведності, яку він отримає в той день (), і додав, що всі, хто любить прихід Христа, також отримають «корону» (2 Тимофія 4:8).

У великому пророцтві Ісуса про кінець цього віку — пророцтві, в якому він вказує на так багато умов у сучасному світі — він сказав своїм учням: «Коли ви побачите ці речі» (а його учні, які живуть зараз, бачать їх), «то підійміть голови і підійміть голови, бо ваше визволення наближається» (Лука 21:31, 28). Той факт, що «ці речі», передбачені Учителем

як ознака наближення визволення церкви від цього злого світу, тепер чітко помітні в щоденних новинах, дає нам впевненість, що дуже скоро останні справжні послідовники Христа будуть визволені, піднесені до слави, честі та безсмертя разом з Ним, і що тоді благословення Його довгоочікуваного царства почнуть виливатися на страждаюче і вмираюче людство.

Ми молимося: «Визволи нас від лукавого», не тільки тому, що ми прагнемо звільнитися від злого світу, але й тому, що знаємо, що відповідь на це прохання означатиме відповідь на наше інше прохання: «Нехай прийде Царство Твоє . Нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі». З такого погляду навіть та частина християнської молитви, яка має для нього найбільше значення, є водночас безкорисливою, оскільки вона також передбачає багаті благословення для всього людства.

Це молитви, які подобаються Богу, тобто безкорисливі молитви. Хоча Бог радіє, коли його народ просить у нього індивідуального керівництва, прощення і духовної сили, він також

хоче, щоб вони цікавилися всіма, кого він любить, а саме всім людством. Ми виявляємо свою зацікавленість у Його плані благословення людей, коли молимося: «Нехай прийде Царство Твоє», бо саме через це Царство Він забезпечить «бенкет з багатим частуванням для всіх людей». Саме в цьому Царстві смерть буде поглинена перемогою, а сльози будуть витерті з усіх облич. Ісаїя 25:6-8; Об'явлення 21:1-5

Перш за все, давайте постійно дякувати Богові за Його любов, яка забезпечила вічну радість для всіх. Давайте не тільки індивідуально славити Його в наших молитвах, але й розповідати всьому світу про Його любов. Розповідайте їм, що через Христа для них було забезпечено життя, і що незабаром Його царство забезпечить мир через «Князя Миру», а також здоров'я і життя для всіх через Відкупителя і Спасителя світу.